

KOCATEPE ŞAYAK KALPAKLI NÖBETÇİ VE... «O»

Saat iki otuz :

Kocatepe yanık ve ihtiyar bir bayırdır,
ne ağaç, ne kuş sesi,

ne toprak kokusu vardır.

Gündüz güneşin

gece yıldızların altında kayalardır.

Ve şimdi gece olduğu için

ve dünya karanlıkta daha bizim

daha yakın

daha küçük kaldığı için

ve bu vakitlerde topraktan ve yürekten

evimize, aşkımıza ve kendimize dair

sesler geldiği için.

Kayalıklarda şayak kalpaklı nöbetçi

okşayarak gülümsiyen bıyığını

seyrediyordu Kocatepeden

dünyanın en yıldızlı karanlığını.

Düşman üç saatlik yerdedir.

Ve Hıdırlık Tepesi olmasa

Afyon Karahisar şehrinin ışıkları gözükecek..

Şimali garbide «Güzelim Dağları»,

ve dağlarda tek

tek

ateşler yanıyor.

Ovada Akarçay bir pırıltı halinde

ve şayak kalpaklı nöbetçinin hayalinde

şimdi yalnız suların yaptığı bir yolculuk var.

Akarçay belki bir akar su

belki bir ırmak

belki küçük bir nehirdir.

Akarçay Kütahya ve Gediz üzerinden gelir

«Dereboğazında» değirmenleri çevirip

kılıcsız yılan balıklarıyla

«Yedi Şehitler» kayasının gölgesine girip çıkar

Ve kocaman çiçekleri eflâtun

kırmızı

ve beyaz

ve sapları bir buçuk adam boyundaki

haşhaşların içinden akar.

Ve Afyon önünde

Altıgözler Köprüsünün altından

gündoğuya dönerek

ve Konya tiren hattına rastlayıp yolda

Büyük Çobanlar Köyünü solda

Ve «Kızıl Kiliseyi» sağda bırakıp

«Epir» gölüne uğramadan

Koçhisarda Tuz Gölüne dökülür.

Düşündü birden bire kayalardaki adam

kaynakları düşman elinde kalan bütün nehirleri.

Kimbilir onlar ne kadar büyük

ne kadar uzundular?

Birçoğunun adını bilmiyordu,

yalnız Yunandan önce ve seferberlikten evvel

Manisada, Selim Şahlar çiftliğinde ırgatlık ederken

geçerdi Gedizin sularını başı dönerek.

Dağlarda tek

tek

ateşler yanıyor.

Ve yıldızlar öyle ısıltılı, öyle ferahlılar ki

şayak kalpaklı adam

nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden

Müntekim,

güzel

ve rahat günlere inanıyordu

ve Kocatepede

gözetleme yerinde

gülen bıyıklarıyla duruyordu ki mavzerinin yanında

birden bire beş adım sağında

«O» nu gördü.

Paşalar, «O» nun arkasındaydılar.

«O» saati sordu.

Paşalar, «üç» dediler.

Sarışın bir kurda benziyordu

ve mavi gözleri çıkmak çıkmaktı.

Yürüdü uçurumun başına kadar

eğilip durdu.

Bıraksalar

İnce uzun bacakları üstünde yaylanarak

ve karanlıkta akan bir yıldız gibi akarak

Kocatepeden Afyon Ovasına atlayacaktı.

Nazım Hikmet